

împreună sunt aduse pe Sfânta Masă la Vohodul mare. Al doilea Agneț este păstrat până în Marțea Luminată când este uscat și sfărâmat după o rânduială specială. După ce a fost sfărâmat, este pus într-un chivot pe Sfânta Masă din Altar. Din acest Agneț, preotul împărtășește, în cursul întregului an, pe cei care din motive bine întemeiate nu pot ajunge la biserică. Tot din acest Agneț sunt împărtășiți și pruncii nou botezați.

Vinerea Mare este o zi aliturgică, nu se săvârșește Sfânta Liturghie. În dimineața acestei zile, se scoate

Epitaful (o pânză care reprezintă scena punerii în mormânt a Mântuitorului) din Sfântul Altar și se așază pe o masă în mijlocul bisericii. Această Masă are în față Sfânta Cruce scoasă din Joia Mare. Seara se oficiază slujba Prohodului Domnului, în timpul căreia se înconjoară biserica cu Sfântul Epitaf. După această procesiune, preoții vor așeza Epitaful pe Sfânta Masă din Altar, unde va rămâne până în miercurea din ajunul Înălțării Domnului.

Sursa: crestinortodox.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 29 aprilie	18:00	Denia → Sfânta și Marea zi Luni
Marți 30 aprilie	18:00	Denia → Sfânta și Marea zi Marți
Miercuri 1 mai	18:00	Denia → Sfânta și Marea zi Miercuri
Joi 2 mai	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Liturghia Sfântului Vasile cel Mare unită cu Vecernia
	18:00	Denia → Celor 12 Evanghelii
Vineri 3 mai	08:00	Ceasurile și scoaterea Sfântului Epitaf
	18:00	Prohodul Domnului
Sâmbătă 4 mai	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Liturghia Sfântului Vasile cel Mare unită cu Vecernia
	23:00	Slujba Învierii
Duminică 5 mai	12:00	Vecernia Învierii → A doua Înviere

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

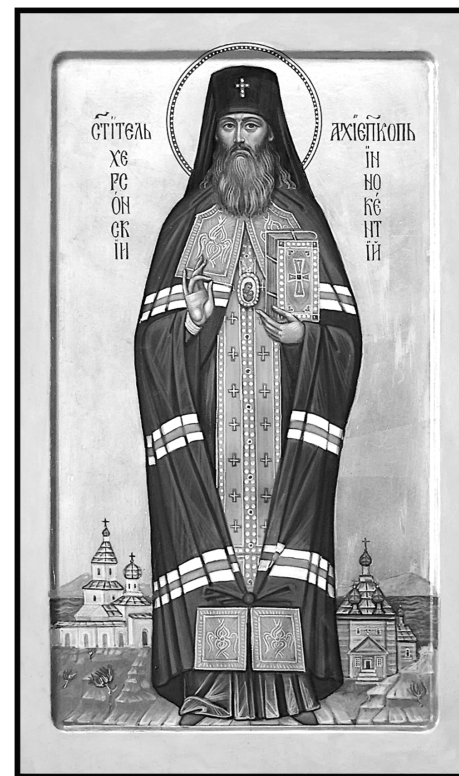
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Veniți, dar și noi, cu gânduri curate să mergem împreună cu El și împreună să ne răstignim și să murim pentru desfătările lumești, ca să viem împreună cu Dânsul.

– Stihirea I de la Vecernie, Sfânta și Marea zi de Luni

Nr. 537 / 28 aprilie 2024

SFÂNTUL
INOCHENTIE AL ODESSEI

1800 - 1857

NE TREBUIE SABIE, CARE ÎNJUNGHIE TOATE GRIJILE ȘI POFTELE TRUPEȘTI

De astăzi, fraților, începe Sfânta și Marea Săptămână a Patimilor Domnului nostru Iisus Hristos. Timpul acesta este cel mai prețios din tot cursul anului și de aceea fiecareia dintre zilele acestei săptămâni încă din vechime i s-a dat numele de „mare și sfântă”. Și, cu adevărat, zilele acestea sunt mari, pentru măreția lucrurilor ce s-au săvârșit într-insele. Cu adevărat ele sunt sfinte, pentru curăția cu care le petrec adevărații creștini și pentru sfințenia pe care ele o pot aduce tuturor celor ce le petrec cum se cade.

Dar, spre adâncă noastră mahnire, mintea și sufletul multora dintre noi niciodată nu sunt așa de necurate și pline de felurite griji deșarte ca în această săptămână mare

și sfântă. Grijă de a isprăvi până la sărbători toate treburile începute, grija de a pregăti de Paști fel de fel de lucruri risipesc mintea în toate părțile și o împrăstie după lucrurile cele mai deșarte și mai de nimic.

Multe din cele ce se citesc în biserică, de altfel lucruri foarte însemnate, cum sunt, de pildă, istorisirile celor patru evangheliști despre viața lui Iisus Hristos, se trec nebăgate în seamă, ca lucruri de mână a doua. Chiar patimile lui Hristos, preînchipuite de Biserică în slujbele ei într-un chip așa de amănunțit și înțelept, nu sunt contemplate în toată întregimea lor decât doar de sfinții îngeri care pururea sunt de față în biserică lui Dumnezeu.

Așadar, fraților, dacă nu pentru Domnul, cel puțin pentru noi înșine suntem datori să ne adunăm cât mai bine toate cugetele și simțămintele noastre și să le curățim. Altfel nu vom putea urma Mântuitorului nostru, altfel ne vom rătăci de Răscumpărătorul nostru și vom rămâne, care în curtea lui Caiafa, având numai chipul evlaviei, care în pretoriul lui Pilat, cu mâinile spălate și cu conștiințele întinate, care în palatul lui Irod, glumind despre simplitatea credinței, care în tovărășia lui Iuda, adevărați vânzători de cele sfinte, sau cu deznădăjduirea în suflet.

Nu în zadar Însuși Domnul, cu puțin înainte de patima Sa, a zis Apostolilor Săi: *Cel ce are punga să o ia, iar cel ce nu are, să-și vândă haina și să-și cumpere sabie* (Lc. 22, 36). [...] În aceste zile trebuie să ne debarasăm de tot ce-i de prisos, de tot ce ne

înstrăinează de la lucrul mântuirii. Ne trebuie sabie, adică hotărârea de a înjunghia toate grijile și toate poftele trupești. Vinde, dar, suflete credincios, vinde acum toate și cumpără-ți această sabie minunată. Cu dânsa vei lovi, însă nu pe Malhus, ci pe acel om vechi, care și în tine adesea strigă cu ură grozavă și neîmpăcată contra Răscumpărătorului tău, contra lui Hristos, cum strigau oarecând vechii iudei: *la-L, ia-L, răstignește-L pe El* (În. 19, 15).

Dar va zice poate cineva: atunci ce să facem cu grijile vieții? Apropierea acestor sărbători mari, care țin mai multe zile, cer nu puțină purtare de grijă și de cele ale vieții trupești. Cunoaștem, fraților, această stare de lucruri și ne măhnește faptul că tocmai când Hristos e pe cruce, creștinii, de dimineața până seara, se îndeletnicesc cu târguială. Tocmai când Hristos este adăpat cu oțet, creștinii pregătesc tot felul de mâncăruri și băuturi care de care mai alese. Tocmai când Hristos Își dă sufletul Său în mâinile Tatălui, creștinii abia își trag sufletul din pricina grijilor deșarte, lumești.

Toate acestea au ajuns pentru mulți de neînălțurat. Dar de ce oare? Cine a legiuit ca toate grijile noastre lumești să se îngămădească anume în aceste zile înfricoșate ale morții și îngropării Domnului nostru? Din a cui poruncă trupul și sângele nostru își arată pretențiile și drepturile lor asupra noastră și ne fac robii lor mai cu seama atunci când Hristos Își dă pentru noi Trupul și Sângele Său? Oare nu se putea ca o bună parte, dacă

nu chiar toate nevoile noastre să fi fost terminate în săptămânile trecute, pentru ca săptămâna aceasta și, mai cu seamă cele de pe urmă zile ale ei, să le putem închina Domnului? Oare nu sunt astfel de oameni care fac așa și pe care cele trupești nu-i împiedică de la cele sufletești? De ce nu ar face toți așa? Ce-i împiedică de la aceasta? Ce nu-i lasă să-și plătească din vreme tributul lumii și corpului, pentru ca acum să fie slobozi a se griji de suflet? Negreșit, nechibzuința noastră, iubirea noastră către cele lumești.

Și Apostolii s-au dus în târg să facă cumpărături, și ei au pregătit Sfânta Cină, și femeile mironosițe cele întocmai cu Apostolii au cumpărat aromate și miresme, dar ia luați seama cum toate ale lor au ieșit curate și sfinte! Pentru ce n-am putea să facem și noi ca dânsii? Numai deșertăciunea noastră născoceste aceasta mulțime de nimicuri care ne chinuiesc și pe noi, și pe alții. Numai trupul nostru cel nesățios înmulțește peste măsură cerințele sfintelor și luminatelor zile ale sărbătorilor ce vin, care, fiind ele însele hrănitoare pentru suflet, nu cer atâta hrană pentru trup. Dar să apucăm pe calea cea adevărată și totul va lua o nouă față. Să petrecem această săptămână cum se cade, să facem cum ne povățuiește Biserica, să urmăm Domnului, Cel ce merge spre patima cea de bunăvoie, să ne răstignim împreună cu Dânsul față de toate dulcele vieții și atunci să fim încredințați că și fără o mare pregătire a celor trupești, vom găsi în sărbătorile ce vin ceea ce niciodată

n-am găsit: o hrană nesfârșită pentru suflet și o veselie nemărginită pentru inimă.

În multe rânduri au trecut aceste zile fără să tragem vreun folos din ele, ba poate pricinuindu-ne noi înșine pagube sufletului nostru. Să le petrecem măcar o singură dată cum se cade! Aceasta ni se pare greu și respingător. Eu însă, în numele Sfintei Biserici, în numele Mântuitorului Care merge la patima cea de bunăvoie, îndrăznesc a vă încredința că petrecerea cum se cade a acestor zile cuprinde atâta dulceață, încât cel ce le-a petrecut o dată cum se cade nu va mai avea nevoie să fie îndemnat spre a le petrece totdeauna cum se cuvine, căci și fără îndemn va face aceasta. Amin!

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

CUVÂNT CATEHETIC

SLUJBE ȘI RÂNDUIELI ÎN SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

Luni, marți și miercuri se oficiază Liturghia darurilor mai înainte sfințite.

În Joia Mare se oficiază Liturghia Sfântului Vasile Cel Mare unită cu Vecernia. Joia Patimilor este ziua în care, pe lângă Sfântul Agneț, care se folosește la Sfânta Liturghie, se mai scoate încă un Agneț, care se sfințește odată cu celălalt, fără să se rostească de două ori rugăciunile Epiclezei și fără să se binecuvănteze fiecare separat. Sunt așezate pe același disc și